

Amsterdam, 15 oktober 2022

Beste mensen, beste lezers van *ProcesNieuws*,

Aan alles komt een einde, ook aan het bestaan van de *Stichting Tribunaal voor de Vrede*. Na voorbereidende vergaderingen in 1983 en 1984 werd op 20 november 1984 - kort gezegd - het Tribunaal formeel als stichting in het leven geroepen. Duizenden mensen hebben zich betrokken getoond bij de werkzaamheden van het Tribunaal, waarin van meet af aan de misdadigheid van de kernbewapening centraal heeft gestaan. Ons werk werd mogelijk gemaakt doordat velen, vaak jarenlang, het Tribunaal financieel steunden en een abonnement op ons blad *ProcesNieuws* namen. Daarnaast waren er de tientallen vrijwilligers die ons werk in praktische zin mogelijk hebben gemaakt.

Het bestuur heeft zich bezonnen op de mogelijkheden om het werk van het Tribunaal voort te zetten. We zijn tot de conclusie gekomen dat die er niet zijn. Niet omdat er geen redenen zouden zijn om het Nederlandse defensiebeleid kritisch te blijven bevragen. Die redenen zijn er zeker, maar ons ontbreekt de capaciteit om zelfstandig activiteiten te ontplooiën die bijdragen aan het inzicht in en de meningsvorming over het bewapeningsvraagstuk. Door ons blad *ProcesNieuws* is het Tribunaal zo lang mogelijk doorgegaan met de informatieverschaffing over de ontwikkelingen op dat terrein. Ook steunden we acties van zusterorganisaties, door daarvan mededeling te doen of oproepen te publiceren inzake handtekeningenacties en dergelijke. Maar onze achterban, bestaande uit onze trouwe donateurs en lezers van het *ProcesNieuws*, is in de loop van de tijd helaas steeds verder versmald. We bereiken zodoende ook steeds minder mensen, zodat we uiteindelijk en met bloedend hart hebben besloten **per 31 december 2022 te stoppen met het Tribunaal**. In november zal zodoende het laatste nummer van *ProcesNieuws* verschijnen.

Met ons boek *Eens zullen ze ons gelijk geven* hebben we de geschiedenis geboekstaafd van ons streven naar een veiliger internationale samenleving door nucleaire ontwapening. Dat streven leeft voort, ook zonder het Tribunaal. We hebben daaraan bijgedragen, op onze manier. Door middel van de openbare zittingen van het College van het Tribunaal in 1985 in de Laurenskerk te Rotterdam hebben we de boodschap uitgedragen dat kernwapens niet verenigbaar zijn met het oorlogsrecht en mensenrechten. Internationaal is die gedachte bevestigd in de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof van 8 juli 1996 over de bedreiging met of het gebruik van kernwapens, waarvan de Nederlandse vertaling door het Tribunaal in boekvorm is gepubliceerd. We steunden het met de Nobelprijs voor de Vrede 2017 bekroonde werk van de ICAN (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons), dat op 7 juli 2017 heeft geleid tot de aanvaarding door 122 lidstaten van de Verenigde Naties van het Verdrag inzake het Verbod van Kernwapens. Dat kernwapenverbod is inmiddels in werking getreden en de ICAN blijft zich inzetten voor de toetreding van meer staten tot dat verdrag.

Het Tribunaal heeft inmiddels stappen gezet om te verzekeren dat na haar opheffing het archief niet bij het oud-papier belandt. Het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis is bereid gevonden om ons archief te bewaren, zodat dat toegankelijk blijft voor mensen die geïnteresseerd zijn in de Nederlandse vredesbeweging of in het juridisch verzet tegen de kernwapens. Ook onze website zal tenminste nog een jaar blijven bestaan. Verder zullen de op 31 december 2022 resterende financiële middelen van het Tribunaal hun bestemming voor het vredeswerk behouden. Die gelden worden evenredig toegedeeld als gift aan de organisaties waarmee we hebben samengewerkt: te weten ICAN, Stichting Jeannette Noël Huis, Laka Onderzoekscentrum, Vredesorganisatie PAX en Stop Wapenhandel.

Rest ons als bestuur van het Tribunaal u allen dank te zeggen voor het vertrouwen dat u in ons hebt gesteld, alsook voor de morele en financiële steun die wij van u mochten ontvangen. Het ga u goed!

Het bestuur van het Tribunaal voor de Vrede

